

[Grünbaum.]

gang blev anvendt, dvs. i 1970. Det er de to hovedopgaver, der foreligger for os ved revision af udskrivningsloven.

Hvad det sidste angår — altså tilpasningen til indkomstbeskatningens udvikling — har finansministeren nu oplyst i et svar til udvalget, at ministerens eget forslag vil betyde, at stigningen fra 1970 til 1973 bliver på ca. 35 pct. over for en samtidig stigning i indkomstskatten på 68 pct., altså det dobbelte. Sagt på en anden måde: stigningen i formueskatten bliver, hvis regeringens forslag gennemføres, kun på det halve af stigningen i indkomstskatterne. Ministerens forslag opfylder således på dette punkt slet ikke det formål, som ministeren selv har angivet for ændringen.

Heroverfor står ændringsforslag nr. 2, der er stillet af socialdemokratiet, centrumdemokraterne og SF. Dette forslag vil betyde en stigning i formueskatten fra 1970 til 1973 på knap 60 pct., altså også mindre end stigningen i indkomstskatten i denne periode, men dog en væsentlig bedre tilpasning og bedre i overensstemmelse med det formål, som ministeren selv har angivet i sin fremsættelsestale.

Hvad det første punkt angår — altså reguleringen af det skattefrie beløb — er der ikke tvivl om, at en forhøjelse af dette beløb til 400.000 kr. må siges at være en særdeles passende regulering og i hvert fald ikke er for lidt efter vores opfattelse. Vi må her huske, at det er nettoformuen, det drejer sig om, altså formuen efter fradrag af alle den pågældende skatteydere gældsposter. Det er jo også en ganske kraftig forhøjelse af det skattefrie beløb, der er sket gennem de senere år. I 1965-66 var det skattefrie beløb kun på 90.000 kr. Med de 400.000 kr., som vi nu foreslår, er vi oppe på mere end det firedobbelte af det skattefrie beløb, man havde i 1965-66.

Imidlertid vil vi gerne i mit parti gå ind for en vis yderligere lempelse for de mindre formuer, det er vi ikke imod. Vi finder som sagt, at de 400.000 kr., som vi også havde i vores oktoberforslag, er et rimeligt beløb, som bør fastholdes, men vi accepterer de 9 promille, som regeringen har foreslået i stedet for de 10 promille, som vi havde i vores oprindelige forslag. Derved opnås der en

yderligere lempelse i formueskatten for de mindre formuer, idet vi samtidig foreslår en vis omlægning af formuebeskatningen, således at de større formuer får en noget højere skattesats, nemlig 12 promille for den del af formuen, der overstiger 3 mill. kr. Vi går således ret højt op med lempelsen i skattesatsen, men forudsætningen herfor må så være, at de større formuer kommer til at bidrage til denne lempelse; det mener vi er rimeligt.

Som et tredje punkt udover de 2 formål, jeg allerede har nævnt, vil jeg gerne pege på et mere overordnet, generelt formål, som vi også må have med i alle vore skattepolitiske drøftelser. Det er hensynet til at opnå en bedre balance i vores skattesystem som helhed. Der er ikke tvivl om, at indkomstskatten er kommet for højt op. Det er vi vist alle enige om. Jeg skal ikke fordybe mig i den diskussion i dag, kun sige, at når vi er enige herom, er det meget svært at se berettigelsen i regeringens forslag — for slet ikke at tale om det ændringsforslag til regeringsforslaget, der er stillet af fremskridtspartiet og de konservative, om en yderligere meget betydelig lempelse for formueejerne, en lempelse, der i provenutab andrager ikke mindre end 150 mill. kr. Dette ændringsforslag taler efter min mening for sig selv. Jeg behøver ikke nærmere at kommentere det. Vi må naturligvis afvise dette forslag, alene fordi det yderligere forringer den samlede balance i vores skattesystem. Det drejer sig om at få indkomstskatten ned, og der er ikke råd til lempelser på andre områder, så længe dette formål ikke er opfyldt, og slet ikke til yderligere begunstigelser specielt for formueejerne.

Hermed — og det vil jeg gerne understrege — har vi ikke taget stilling til selve princippet i det pågældende ændringsforslag og altså heller ikke afvist en ordning med en eventuel deling. Vi mener imidlertid, at dette spørgsmål bedst finder sin løsning i forbindelse med hele spørgsmålet om en eventuel ophævelse af sambeskatningen i øvrigt. Men på dette tidspunkt at forhøje det skattefrie beløb til henvend 1 mill. kr. for et ægtepar, der har formue, det finder vi aldeles forkert, i særdeleshed i den nuværende skattepolitiske situation. Jeg mener, det er direkte i strid med det, der bør være